

PhDr. Kateřina Horníčková, PhD., oponentní posudek na práci

**Terezy Chalupové, Památky mariánského kultu v Plzni (od středověku do baroka).
Bakalářská práce**

Cílem bakalářské práce Terezy Chalupové bylo shromáždit památky mariánského kultu středověké, renesanční a barokní Plzně. Jde o tematiku mimořádně zajímavou, zejména proto, že Plzeň prošla v tomto období pozoruhodným, od řady českých měst zcela odlišným vývojem. Ten byl dá negativním postojem jeho obyvatel k husitství a následně k utrakvismu, a posléze i příklonem města k Habsburkům, ať již při vzpouře stavů proti Ferdinandovi I. v roce 1541 nebo při stavovském povstání v letech 1618-1620. Toto východisko tedy sledované tematice dává vysoký badatelský potenciál, který však autorka nevyužila. Není mi jasné, proč se v úvodu věnovala notoricky známé historii Panny Marie, kterou navíc opřela jen o bazální pramenná díla, aniž přihlédla k rozsáhlé mariologické literatuře či středověkým mystickým textům, v nichž Panna Marie hraje klíčovou úlohu a které významně ovlivnily mariánskou ikonografii. Poté sice nastínila dějiny města a církevních institucí, s nimiž jsou mnohé mariánské památky spojeny (s irelevantními pasážemi o řádových dějinách a řeholních hábitech), ale zcela nepochopitelně se vyhnula farnímu kostelu sv. Bartoloměje, s nímž je spojena zřejmě nejdůležitější plzeňská středověká mariánská socha Panny Marie Plzeňské.

V následující části práce sice Tereza Chalupová sestavila soupis mariánských památek města Plzně (chybí topografické vymezení – jde o středověké město v rámci hradeb či město se širším okolím?), který sice podává početný soubor materiálu, ale následné kapitoly dokazují, že si s ním zejména v otázce vztahu kultu a jeho proměn v čase a vlivu na výtvarné dílo nedokázala poradit. Někdy se v textu objeví nadějný postřeh, ale myšlenka není rozvedena a hlouběji analyzována. To se týká například toho, že v Plzni ve 14. a na počátku 15. století tři nejdůležitější církevní instituce vlastnily kultovní mariánské sochy, ale o jejich vzájemném vztahu se nedozvíme nic dalšího. Stejně tak autorka nevyužila skutečnost, že Plzeňská madona došla v baroku několika replik, dokonce ve veřejném prostoru. Podle mého názoru by pro bakalářskou práci stačilo věnovat se těmto dvěma problémům a výsledek by byl jistě přínosnější nežli posuzovaná práce.

Autorka však prokázala, že dokáže samostatně pracovat s literaturou i památkovým materiálem, shromážděná díla utřídit a některé otázky si položit a pokusit se na ně odpovědět. Proto práci hodnotím stupněm **dobře** a **doporučuji** ji k obhajobě.

Krems an der Donau, 7. června 2016